

Милку.

Другитъ си утидохъ.

Иванку.

И никой ништо не подозрѣва?

Милку.

Добринъ, — той е нашъ, както знаешъ, а отъ другитъ само Симу като че се съшта нѣшто.

Иванку.

Това ме безпокои много. Асѣнь го почита и слуша...

Милку.

Твоего умислювание му се показва нѣкакъ подозрително.

Иванку (горчиво).

Туй пусто мое умислювание!... Знаешъ ли, Милко, че работитъ можтъ да трѣгнатъ лошево?

Милку.

Нимѧ съ пратеникѣтъ се случи нѣшто?

Иванку.

Та това я... Царятъ порѣча да го затворятъ.

Милку.

Така!

Иванку.

А пъкъ ако и Симу сега направи нѣшто... Драгомира не вижда ли?

Милку.

Не сжмъ.

Иванку.

Нито той, нито Исакъ... Съкашъ че въ земята потъ-